

Storbritannien: Jeremy Corbyn vælger pro-Glass/Steagall John McDonnell som finansminister

14. sept. 2015 – Til finansoligarkiets bestyrtelse har den nye leder af Storbritanniens Labour-parti Jeremy Corbyn placeret John McDonnell øverst i sin skyggeregering (dvs. oppositionens 'regering'), som skygge-finansminister: i Det forenede Kongeriges regering er denne 'Chancellor of the Exchequer' chef for Finansministeriet. McDonnell er ikke alene Corbys nærmeste medarbejder, men også en udtalt tilhænger af Glass/Steagall-bankopdeling.

I en profil skrev dagens *Financial Times*, at Corbyn-McDonnell-teamet vil gå ind for et mere effektivt reguleringsregime for banker, med et »komplet Glass/Steagall-system« for at opdele kommercielle banker og investerings-'banker'.

»Tilsynsmyndigheden vil blive rusket op, og en ny skat på finansielle transaktioner vil blive vedtaget for at genskabe en balance i økonomien til fordel for varefremstilling. Den nye skyggefinansminister har også lovet at fremme en bred vifte af ejerskab og kontrol over selskaber og foretagender, inklusive for offentlige og kooperative selskaber og interessentselskaber.«

Avisen *The Guardian* påpegede, at Corbyn havde tidl. græsk finansminister Yanis Varoufakis ved sin side under festen for Labour-partiets sejr. Nogle mennesker forsøgte at sammenligne ham med Varoufakis pga. hans anti-nedskærings-anskuelser, med et citat fra Corbyn, »Der var nogen, der spurgte mig: 'Skal du være Storbritanniens Yanis Varoufakis?' Og jeg svarede: 'Jeg kunne aldrig være så cool'«, hvilket trak latter blandt

tilhørerne.

Guardian skrev, at mange MP'er vil finde udnævnelsen af McDonnell »meget svær at sluge«. Blair-tilhængerne og establishment-typerne i Labour-partiet er ikke glade for valget af McDonnell, da de har støttet Angela Eagle, der havde været i regeringen både under Blair og hans efterfølger Gordon Brown. Charles Clarke, en fhv. indenrigsminister, sagde i dag, at han var »forfærdet« over McDonnells udnævnelse og sagde til BBC's Radio 4 »Today«, at midtsøgende Labour-MP'er sandsynligvis ville begynde at danne deres egen skyggefinanspolitik.

Lev op til denne historiske stund – det er måske menneskehedens sidste chance.

Af Helga Zepp-LaRouche

Tale ved Schiller Instituttets konference i New York, 12. sept. 2015: Skabelsen af et fredsparadigme. ” ... ved disse mennesker ikke, at der findes en højere lov, der vil hævne denne uretfærdighed? Og jeg mener, at jeg genkaldte Ibykus-digtet (Ibykus' Traner) af Friedrich Schiller; jeg sagde; »Kender I ikke til den lektie, at, hvis man begår en forbrydelse, så findes der noget, der kaldes Erinyerne, hævngudinderne, der vil komme over dig?«

[Læs også Lyndon LaRouches indledende indlæg her:](#)

Download (PDF, Unknown)

LPAC webcast 28. aug 2015: Verden vågner op til faren for udslettelse. Dansk udskrift

“Hr. LaRouche sagde, at, selvfølgelig er der en mulighed for at løse denne forfærdelige krise, denne krig, der nu er blevet ført mod Syrien i næsten fire år. Og selvfølgelig er USA og Rusland det afgørende omdrejningspunkt for enhver form for løsning”

Download (PDF, Unknown)

Putin og Xi udmanøvrerer Obama over krig og økonomi;

understreges deres 'broderskab i kamp'

7. september 2015 – Den netop afsluttede uge var vidne til et dramatisk, strategisk skift som følge af den russiske præsident Vladimir Putins og den kinesiske præsident Xi Jinpings koordinerede handlinger. Disse handlinger inkluderer, som de mest fremtrædende:

a) Den imponerende kinesiske militæropvisning under Sejrsdagsfesten (hvor Putin stod ved siden af Xi under hele forløbet);

b) Putins flankoperation i Syrien, hvis præcise art stadig er ved at blive udarbejdet, men som synligt har destabiliseret Obamas Hvide Hus; og

c) Det Østlige Økonomiske Forum (ØØF) fra 3.-5. sept. i Vladivostok, der var centreret omkring en hel stribe af nye, russisk-kinesiske aftaler, og som den russiske viceudenrigsminister Morgulov karakteriserede som

»en storstilet, kæmpestor, langsigtet strategisk indsats, der, er jeg sikker på, vil omforme hele det eurasiske rum, når det er gennemført«.

Ud over sin hovedtale den 4. sept., mødtes Putin den 5. sept. med chefen for den store, kinesiske delegation, vicepremierminister Wang Yang, hvor Putin understregede de to landes »broderskab i kamp«. Putin indledte deres diskussion med atter engang at rose Kina for deres Sejrsdagsfest,

»som minder os om tragedien med Anden Verdenskrig, om det kinesiske folks heltemod og vores broderskab i kamp. I dag står vi over for en hel del opgaver og udfordringer, som vi kan og må håndtere i fællesskab«.

Den russiske præsident understregede, at

»samarbejde mellem Kina og Rusland i Fjernøsten ser meget lovende og betydningsfuldt ud«.

“Før militærparaden for at markere 70-året for det Kinesiske Folks Sejr i Modstandskrigen imod Japan og afslutningen af Anden Verdenskrig. Putin med præsidenten fra Kasakhstan, Nursultan Nazarbayev (venstre) og Kinas præsident, Xi Jinping.” – kremlin.ru

Wangs respons var tilsvarende stærk, og han bemærkede, at Putins tale til ØØF-forsamlingen »i høj grad forstærkede vores tillid til vores samarbejdes succes«. Han rapporterede, at Putin under BRIKS-topmødet i Ufa personligt havde inviteret Xi til at sende en delegation til ØØF-mødet, og at Xi »tillægger denne begivenhed stor betydning« og derfor sendte sin vicepremierminister, og »med mig er der ti regeringsministre og fire guvernører«. Han tilføjede, at 60 førende kinesiske selskaber, der repræsenterede indtægter for mere end 2 bio. dollars, »hvilket næsten udgør 25 % af Kinas BNP, også var til stede. Jeg tror, at, efter Deres tale, vil vore kinesiske selskaber have mere tillid til et fortsat succesrigt samarbejde« mellem de to lande.

Sammen med Kina var der i alt 2.500 deltagere ved ØØF. Iflg. russiske medierapporteringer i Tass og Sputnik har arrangørerne kun forventet 1.000 deltagere, men 4.000 mennesker forsøgte at tilmelde sig, og de kunne kun håndtere 2.500. Der var 32 officielle, udenlandske delegationer, hvor de største var fra Kina, Sydkorea og Japan. Fra den russiske side blev Putin ledsaget af flere ministre og guvernørerne fra ni fjernøstlige regioner. Over 80 kontrakter til en værdi af 19 mia. dollars blev underskrevet, iflg. russiske regeringsfolk.

Lyndon LaRouche om det forestående finanssammenbrud og de tiltag, der må gennemføres. "Vi vil ikke gå tilbage til elendighed igen"

Det betyder, at vi ville lukke alle disse ting ned, og vi ville simpelt hen stryge dem af regnskabet. De har ingen iboende værdi; slet dem af regnskaberne. Med andre ord, fjern den parasitiske skat! De er parasitter, de er værdiløse parasitter, og det eneste, de gør for dig, hvis du samtykker, er at bestjæle dig, og så får du måske flere problemer.

Download (PDF, Unknown)

Video: Helga Zepp-LaRouche: Et nyt paradigme for civilisationen (Dansk

udskrift)

Schiller Instituttets formand, Helga Zepp-LaRouche:

»Du ved sandsynligvis ikke noget om det endnu, for massemedierne dækker det ikke, men virkeligheden er den, at menneskeheden allerede har indledt en fuldstændig ny æra med BRIKS-landene. De er i færd med at virkeliggøre et fuldstændigt nyt økonomisk og finansielt system. Kina er i færd med at bygge den Nye Silkevej, der bringer udvikling og fred til alle lande, der deltager i projektet. Kinas kultur er orienteret imod en bedre fremtid for menneskeheden, og hele den kinesiske befolkning deltager optimistisk i denne fællesmission.

Den indiske premierminister Modi har udtrykt det således: 'BRIKS-landene udgør den første alliance i historien, der ikke defineres ud fra sine aktuelle kapaciteter, men ud fra det fremtidige potentiale, og det er dets befolkningers kreativitet.'

Lad os gøre alt, vi kan, for at få de europæiske nationer og USA til at gå med i dette optimistiske perspektiv for fremtiden.«

(Men uanset, hvilken form for trykkemaskine, der bruges, må vore trykkeriarbejdere ...)

Speaker: »Den største udvikling i vores levetid er blevet fuldstændigt blokeret af medierne. Er der noget, medierne ikke vil have, du skal vide?«

Den kinesiske præsident, Xi Jinping:

»Vi har kun en planet, og landene deler denne ene verden. For at få fremgang i Asien, og i verden, kan vi ikke undvære hinanden. Det, som Kina derfor har mest brug for, er harmoniske og stabile, nationale forhold, og fredelige og rolige, internationale forhold. Uroligheder og krig er imod det kinesiske folks fundamentale interesser. Kina har, i moderne tider, lidt under uroligheder og krig i mere end et århundrede, og det kinesiske folk ville aldrig ønske at påføre andre lande, eller folkeslag, den samme tragedie. Historien har lært os, at intet land, der forsøgte at opnå sit mål ved hjælp af magt, lykkedes med det.«

Den russiske præsident, Vladimir Putin:

»Vi går nu ind i en ny fase af vores nationale udvikling. Vi må forstå, at de fremtidige generationers liv og vore udsigter som land og som nation afhænger af os i dag, af vores faste beslutning om at udvikle vore udstrakte vidder fra Det baltiske Hav til Stillehavet.«

Den indiske premierminister Narendra Modi:

»Ligesom vi kæmpede for vores frihed, ligesom vi kæmpede sammen; vi var ikke adskilt dengang. Vi var sammen. Vandt vi ikke kampen om frihed imod det imperium? Hvis det indiske folk kunne fjerne så stort et imperium uden at have regeringsmagten, uden våben og endda uden ressourcer, så er det, venner, nutidens nødvendighed at udrydde fattigdom. Kan vi ikke overvinde fattigdommen? Mine kære, 1,25 milliard landsmænd, lad os beslutte at udrydde fattigdommen, vinde

kampen imod den. Lad os gå frem med drømmen om at udrydde fattigdom i Indien.«

Fra den Gamle Silkevej ...

til den Nye Silkevej:

Et nyt paradigme for civilisationen

Putin: Løs flygtningekrise ved at genrejse de krigshærgede landes økonomier

5. september 2015 – Endnu et vigtigt spørgsmål, der blev rejst under den russiske præsident Vladimir Putins pressekonference den 4. sept. ved det Østlige Økonomiske Forum (ØØF) i Vladivostok, drejede sig om flygtningekrisen i Europa. Udskrift af hele pressekonferencen er nu tilgængeligt på engelsk på Kremls webside.

Putin begyndte med at sige, at dette er »en krise, der absolut var at forvente«, som han og andre i Rusland havde advaret om, »vore såkaldte vestlige partnere fortsætter med deres

vildledte udenrigspolitik, som jeg altid refererede til den, især i de muslimske områder, i Mellemøsten, Nordafrika; den politik, de faktisk stadig fører«.

Denne politik med at påtvinge »deres standarder«, uden at forstå historien, religionen eller kulturen i de lande, de intervenserer i, har været katastrofal – og Europa betaler en højere pris end USA pga. af dets nærhed til området.

Han sagde ironisk, at han ikke sagde dette for at vise, »hvor intelligente vi er ... eller for at drille nogen«, men for at se, hvad det næste er, vi skal gøre, og »svaret er meget enkelt«.

For det første, sagde han, er det »umuligt at gøre nogen fremskridt »i regioner, der kontrolleres af Islamisk Stat ... folk flygter fra disse regioner, de dræber hundreder af tusinder, sprænger kulturelle monumenter i luften, brænder folk levende eller drukner dem, skærer hovedet af levende mennesker. Hvordan kan folk leve dér? Selvfølgelig flygter folk«.

»For det andet, så må vi genrejse disse landes økonomi ... Kun på denne måde, ved at vise respekt for disse folkeslags og landes historie, traditioner og religion, kan vi genoprette deres nationalstater og yde storstilet økonomisk og politisk støtte.«

Han sluttede dette svar med at sige, »Jeg sætter mit håb til en positiv udvikling og til en fælles indsats med alle vore partnere.«

Gale Obama til Alaska for at udspy videnskab om klimaforandring, mens Rusland og andre fremmer ægte udvikling i Arktis

30. aug. 2015 – Den amerikanske statsmand Lyndon LaRouche bemærkede i dag den kendsgerning, at »Gale Obama« vil rejse til Alaska i morgen for at ævle om »klimaforandring« i Arktis, mens Rusland, Kina og andre nationer allerede har taget initiativ til at skabe infrastruktur for økonomisk udvikling i den arktiske region og den i stigende grad travle Beringstræde-handelskorridor.

Obama ser sin rejse, den første, som nogen amerikansk præsident har foretaget over Polarcirklen, som en del af en række initiativer, der leder op til Konferencen om Klimaforandringer i Paris i december med det formål at gennemtvinge begrænsninger af CO₂-udledning, rapporterede ABC-TV i dag.

Obamas lovgivningsmæssige, 'grønne' forsøg slog fejl i hans første præsidentperiode; i hans anden benyttede hans sig af eksekutiv handling. I maj 2014 annoncerede Obama, at smeltningen af hav-is også forøgede adgangen til olie, gas og mineralaflejringer. Steven Lee Myers rapporterer i dagens *New York Times* og citerer Atomflot vicedirektør Andrei Smirnov for at sige, »Der var ingen, der keredede sig ret meget om disse sektorer, men da det viste sig, at 40 % af bekræftede olie- og gasforekomster fandtes dér, blev alle interesseret i, hvem, der ejer hvad.«

Især siden 2012 har den russiske præsident Putin investeret

tungt i arktisk udvikling; en ny rapport fra Center for Strategiske og Internationale Studier med titlen, »Det nye is-tæppe«, sammenligner Ruslands aktuelle indsats i Arktis med USSR's indsats for at etablere et »Rødt Arktis« i 1930'erne, siger Myers.

Der er et voksende antal skibe, der sejler igennem Beringstrædet: »Konvojer af containerskibe og militære fartøjer ... krydser den rute, som Rusland drømmer om at forvandle til en ny Suezkanal«, siger Myers.

Amerikanske kapaciteter i regionen er minimale. Den amerikanske Flåde er ved at blive gammel, især USA's to eneste isbrydere. Undervands-kortlægning er minimal, og telekommunikationer er sparsomme ved de højeste breddegrader.

I kontrast hertil bygger Rusland 10 nye eftersøgnings- og redningsstationer og har genåbnet baser, der blev forladt efter USSR's kollaps. Kina, Sydkorea og Singapore udforsker i stigende grad muligheden for sejlads til europæiske markeder gennem Beringstrædet; Kina vil snart have to isbrydere, det samme som USA; Rusland har 41!

I kølvandet på kuppet i Ukraine gennemførte Rusland en ikke-annonceret militærøvelse i Arktis, der var en af de største nogen sinde i det høje Nord, med 45.000 tropper og dusinvis af skibe og ubåde, inklusive dem fra russernes strategiske atomarsenal med base i Den nordlige Flåde i Murmansk. Den første af to nye hærbrigader blev udstationeret på en militærbase, kun 30 mil fra den finske grænse.

Ruslands træk var en indsats for at sikre sikkerheden for skibe på dets Nordlige Sø-rute, og som kunne nedbringe tiden, det tager at transportere gods fra Asien til Europa, skridt, som Rusland havde lovet at tage som medlem af Arktisk Råd. Admiral Paul Zukunft, kommandør for USA's Kystvagt, sagde, »Nogle af de ting, som jeg ser dem [russerne] gøre – mht. opbygning af baser, telekommunikationer, eftersøgning- og

redningsfaciliteter – er ting, som jeg ville ønske, at USA også gjorde ... Vi har i nogen tid råbt op om vores nations manglende kapacitet til at opretholde en meningsfuld tilstedeværelse i Arktis.«

I denne måned har Rusland igen indgivet et krav til FN på et enormt område i Det arktiske Hav – 463.000 kvadratkilometer – baseret på den geologiske forlængelse af dets kontinentalsokkel. Canada og Danmark har gjort ligeså, mens USA ikke engang har ratificeret traktaten om Loven om Havet og efterladt det, iht. Myers, »på sidelinjen af territorialt snyderi«.

USA og NATO har stadig betydelige missilforsvar og luftstyrker i Arktis, siger Myers, men Hæren overvejer nu at reducere sine to brigader i Alaska. Flåden har ingen krigsskibe, der kan klare is, og havde, erkendte en rapport fra 2014, lidet erfaring med at operere i arktiske have.

Foto: Den største, nuværende russiske atom-isbryder, '50 let Pobedy' - '50 year Victory'. (Foto: Atomflot)

Definition af mod og lederskab: Få Obama ud af embedet, før det er for sent

31. august 2015 – Enhver positiv chance for, at verden vil vende sig fra krig, og fra randen af atomkrig, og til

økonomisk udvikling og videnskabeligt fremskridt, afhænger primært af én ting: at få Obama tvunget ud af embedet, før det er for sent.

Sådan lyder atter engang advarslen fra EIR's stiftende redaktør, Lyndon LaRouche, i løbet af en uge, hvor advarsler om den kommende fare for en atomar Tredje Verdenskrig kom fra meget erfarne politiske og militære ledere.

LaRouche er meget klar med at forlange denne politiske handling: Obama er instrumentet for den atomare krigsfare, som vel som også ophavsmanden til krige i hele Mellemøsten og Nordafrika siden 2011; krige, som der stadig bliver flere af, og som forårsager folkemord. Han og den britiske premierminister David Cameron er skyldige i drab, med den enorme strøm af flygtninge, der nu flygter fra disse regioner, og hvor mange dør under forsøget.

De europæiske nationer kan ikke konfrontere denne alvorlige krise uden at gå efter dens hovedophavsmand, Obama, og kræve, at han betaler for det politisk.

»Hvor mange mennesker har Obama beordret dræbt?«, spurgte LaRouche lørdag morgen. »Hvor mange uskyldiges død er han direkte ansvarlig for? Hvad har nogen som helst international institution gjort ved det? Hvordan kan han fortsætte med at være USA's præsident?«

Og et umiddelbart spørgsmål: »Hvad har Hillary Clinton gjort ved det?« Hun må simpelt hen handle for at fortælle sandheden om Benghazi og den løgn, som Obama beordrede hende til at fortælle, om dette angreb, der dræbte fire af USA's repræsentanter. Det ville udløse afslutningen på Obamas præsidentskab på kort sigt.

Det ville også være afslutningen på Hillary Clintons kampagne for præsidentembedet; men hun er allerede i store vanskeligheder, selvpåførte, og påført af Obama. Det Hvide Hus lækker selvfølgelig historier, der har til hensigt at gøre

skandalen med Clintons 'e-mails' større. Selvfølgelig forsøger Det Hvide Hus at få Joe Biden til at stille op, og at få Clinton-fundraiserne til at skifte over til Biden. Obama er en dræber i enhver henseende.

Hillary Clinton må åbne op for dette. At hun indvilliger i Obamas afpresning, kunne betyde afslutningen på den menneskelige art.

»Jeg kender denne mand; Jeg har længe vidst, hvad han er«, sagde LaRouche. Få måneder efter Obamas tiltrædelse som præsident, i april 2009, erklærede LaRouche offentligt, at Obama var en narcissistisk, Nero-lignende karakter, og uskikket til at være præsident.

Så er der Wall Street-elementet. Obama er Wall Streets præsident, og Wall Street er håbløst bankerot, og kan ikke reddes. Dette giver Wall Street og City of London ønsket om at bruge Obama til krig, inklusive en atomar konfrontation med Rusland og Kina, en krig, der truer med at afslutte civilisationen.

I vores nationale telefonkonference søndag eftermiddag annoncerede Elliot Greenspan et møde på Manhattan på VJ-dag, den dag, der markerer slutningen af Anden Verdenskrig i Stillehavet, samt udstedelsen af en ny kanon om det 25. Forfatningstillæg, der slutter med »Obama er gal, gal, gal«. Lyn har opmuntret til den slags 'halløj' for at 'vække folk', men understregede, at det ikke må blive ved det, at folk må uddannes, må lære at tænke videnskabeligt, at vi må »gå direkte i flæsket på folk, til det, der får deres hjerner til at fungere«, hvis vi skal lykkes med den revolutionære forandring, der kræves i de kommende dage.

RADIO SCHILLER: Sidste chance ved FN's jubilæumsmøde

Med formand Tom Gillesberg

Lyndon LaRouche: De lederskabs-kvaliteter, der kan forhindre en umiddelbart forestående atomkrig

For vi skal alle dø, så hvad er så meningen med menneskelivet? Det er meningen med menneskelivet sådan, som det gives udtryk i frugterne af fremskridt og forbedringer af menneskelivets vilkår, som gør det muligt for menneskeheden at nå mål, som menneskeheden ellers ikke ville nå. Derfor er inspirationen og uddannelsen af vores borgere, vores befolkning, til at opnå højere niveauer af indsigt i selve det universelle, som menneskeheden kan gøre det, det er det spørgsmål, det drejer sig om.

Download (PDF, Unknown)

Hvad vil du gøre for at standse krig mellem NATO og Rusland?

EIR-spørgsmål til udenrigsminister Kristian Jensen

København, 28. august 2015 – Følgende udveksling fandt sted på en pressekonference med Danmarks udenrigsminister Kristian Jensen (Venstre), der blev afholdt i dag på det Internationale Pressecenter i København, som hører under det danske Udenrigsministerium.

EIR: »Med spændingerne baseret på det kollapsende transatlantiske system og den voksende dynamik i BRIKS med økonomisk udvikling som baggrund, står vi faktisk over for en voksende fare for krig. En organisation ved navn European Leadership Network, der består af tidligere udenrigsministre og forsvarsministre fra Europa og Rusland, har netop for tre dage siden udgivet deres tredje rapport. Den bærer titlen: 'At undgå krig i Europa: Hvordan man reducerer risikoen for et militært sammenstød mellem Rusland og NATO.' [1]

De siger i rapporten, at der i løbet af de seneste 18 måneder har været en forværring af relationerne mellem Rusland og Vesten – et fundamentalt tillidssammenbrud. Og de nævner Ukraine, missilforsvaret, udvidelsen af NATO, udstationering af konventionelle militærstyrker i Europa og taktiske atomvåben. At de økonomiske relationer er forværret, og at begge sider faktisk forbereder sig til krig. Militærøvelserne, siger de, forøger udsigten til en krig, og også, at der næsten ikke er nogen kommunikationskanaler tilbage.

De siger, at folk taler om en Kold Krig, men vores redaktør, Lyndon LaRouche, har sagt, at det, vi i realiteten står overfor, er en 'varm' krig, og sågar en atomkrig.

Så hvad vil du gøre for at standse denne fare for krig og beskytte den danske befolkning?»

Kristian Jensen: »For det første sagde du, at der var et svælg til BRIKS-landene, rent økonomisk. Jeg mener, at BRIKS-landene ikke er det, vi så dem for at være for blot et par år siden. Brasilien og Rusland har deres egne kriser, og Kina befinder sig i en vanskelig situation, for ikke at sige mere om det.

Men det er rigtigt, at, i Europa er de økonomiske strukturer mellem Rusland og Europa, EU-landene, blevet revet over. De politiske strukturer er blevet nedfrosset.

Og skulle man pege på det ene punkt, der giver håb, så er det Iran-aftalen, hvor Rusland var med ved bordet og handlede konstruktivt for at lave aftalen og levede op til internationale forventning om, at de ville satse på en aftale, og det gjorde de, og det gav mulighed for, at andre udenrigsministre, fra UK, Frankrig, Tyskland og USA, kunne komme mere i dialog med Rusland.

Og jeg mener, at vi behøver denne dialog. Vi behøver en dialog for at sikre, at de ved, hvor vi står, og hvor vi ikke står. Hvilket vil sige, at, i nogle af disse konflikter er sandheden ofte et af de første ofre, og propagandaen er ekstrem lige nu. Det, vi f.eks. ser komme fra Rusland mht. Ukraine eller Georgien, er ekstremt. Så bare for at sikre, at de folk, der har ansvaret i Rusland, ud fra et førstehåndskendskab ved, hvad vi mener, behøver vi en dialog.

Det betyder ikke, at jeg ønsker at ændre Danmarks syn på Rusland. Jeg står stadig meget fast på, at vi skal have EU-sanktioner imod Rusland, for hvis de ikke hjælper med til en fredsproces i Ukraine, Minsk-aftalen, så må vi have en fast holdning over for dem, men samtidig må vi også have en dialog.

Derfor har jeg foreslået at ændre det danske syn på at mødes med russiske politikere, og jeg ser frem til at få chancen til dette i de kommende måneder.«

Under Kristian Jensens indledning havde han talt om sit initiativ for at genoplive Det dansk-russiske Ministerråd, der fremmer møder mellem danske og russiske ministre.

Pressekonferencen blev besøgt af journalister fra Rusland, Kina, Norge, Sverige, Tyskland, USA og den arabiske verden, blandt andre.

Pressekonferencen foregik på engelsk; ovenstående er en oversættelse til dansk.

[1] Se <http://schillerinstitut.dk/si/?p=7585>

Den største finanskriser i moderne historie – Meget, meget større end Franklin Roosevelts krise

Hvad vi derfor, primært, må gøre, er at etablere en international diskussion, hvor vi ikke bare udfører en nødhandling. Dette er noget, der er langt større end det, Franklin Roosevelt måtte håndtere, da han blev præsident. Det her er langt, langt større. For graden af ødelæggelse, den relative grad af ødelæggelse af den amerikanske befolkning, af det amerikanske system, er langt, langt større end noget, vi

nogen sinde tidligere har oplevet.

Lyndon LaRouche talte til LaRouchePAC Komite for Politisk Strategi mandag, den 24. august, med følgende ord:

Det, der skete i denne weekend, var den største, internationale finanskriser i moderne historie. De dimensioner, jeg har påpeget gennem disse bemærkninger, vil meget hurtigt blive mere tydelige i løbet af dagen og dagen derpå. Det, jeg her skal gøre, er at identificere, hvad det primære problem er, og sekundært, hvad løsningen på problemet kunne være.

Det, der grundlæggende set skete, var – vi var klar over dette. Jeg blev meget bevidst om dette i løbet af lørdagen, og jeg vidste, at denne store krise, dette kollaps, som primært er et transatlantisk kollaps, ville komme. Vi havde vores møder på de forskellige lokaliteter i USA; og vi diskuterede disse ting, og vi gav Jeff Steinberg opgaven at påtage sig at rapportere kendsgerningerne, som jeg havde fremlagt. Det blev gjort.

Det skete så det, selvfølgelig, at efter denne weekend, i dag, mandag, er kendsgerningen den, at dette kollaps *var indtruffet*, var manifesteret. Det er ikke usædvanligt. Når noget bryder sammen om lørdagen, og aviserne ikke fungerer for at håndtere dette problem, så må de gøre det mandag. Det var, hvad der skete.

Men dette er det største krak i det transatlantiske samfund *i moderne historie*. Det var, hvad der skete. Derfor må vi definere: Hvad er arten af krisen; og hvad er løsningen på krisen? Med andre ord, så kan man ikke bare fortolke tingene, for vi vidste allerede, at det var ved at ske. Under vores diskussioner fredag og lørdag var det indlysende for mig, at

dette var ved at ske. Så vi gjorde det til emnet for vores diskussion over telefonen – og nu er det der. Men det er i realiteten *den største finanskrise i moderne historie*.

Ved første øjekast ser man på det og siger: »Er det så ligesom Wall Street krakket – 1933 osv.?« Jamen, noget i den retning; men det var et lille et. Det her er det store. Problemet er, at vi må fastslå, hvad sagen er; jeg må især fastslå sagen; jeg må fastslå den specifikke sag for at få den rette løsning. Faren nu er den forkerte løsning, hvilket er, hvad de fleste mennesker vil være tilbøjelige til at gøre.

De forsøger at sige:

»Jamen, det her vil løse problemet.«

»Jamen, vi må gøre det her for at løse problemet.«

»Vi må gøre det her af denne her grund.«

»Jamen, måske er der håb.«

Endnu en af disse ting, der overstås. Der er intet håb, ikke i almindelig forstand.

Det, der er sket, er, at vi kan sige, at Wall Street i USA, især, er modellen for det kollaps, *der netop er indtruffet*. Det betyder, at Wall Street-institutionerne (bankerne) står for at blive annulleret, at nedsmelte, fordi de ikke har noget grundlag, der kan opretholde dem. Med andre ord, så gør de ikke noget. Wall Street *gør* ingenting i sin praksis, der er til nytte for menneskelige væsner. Det er kun til nytte for ikke-menneskelige væsner, såsom Wall Street-skabninger. Og de står for at blive skyllet ud.

Meget, meget større end Franklin Roosevelts krise

Hvad vi derfor, primært, må gøre, er at etablere en

international diskussion, hvor vi ikke bare udfører en nødhandling. Dette er noget, der er langt større end det, Franklin Roosevelt måtte håndtere, da han blev præsident. Det her er langt, langt større. For graden af ødelæggelse, den relative grad af ødelæggelse af den amerikanske befolkning, af det amerikanske system, er langt, langt større end noget, vi nogen sinde tidligere har oplevet.

Det vi må gøre, grundlæggende set, er, at vi må tage selve Wall Street – dvs. selve Wall Street-systemet – og *lukke* det, lukke det ned. Vi må introducere nye programmer, der sørger for et kreditsystem til at få folk tilbage i arbejde, skaffe folk, der ikke har haft arbejde, beskæftigelse; folk, der ikke har nogen sygeforsikring, ingen lægebehandling, som behøver disse ting. Dette må ske. Og vi må simpelthen acceptere – og græd ikke, græd ikke over de katastrofer, som de lider under, som Wall Street-slængtet nu giver udtryk for, hylér op om. De kan *ikke vente sig andet* end smerte, grundlæggende set.

Derfor er det, vi må gøre, at ændre loven, hurtigt. Ingen enlig model for dette, en god tilnærmelse for det, vi må gøre i USA i særdeleshed, men også i det transatlantiske samfund generelt: Det, vi må gøre, er omgående at skabe en system med investeringer, der rent faktisk vil have den effekt at yde faktisk, fysisk fremskridt i de amerikanske borgeres livsbetingelser, og en lignende behandling for folk i Europa. Det er her, den umiddelbare krise er lokaliseret.

Kina har absorberet en krise, der er et biprodukt af denne ting, der ramte Wall Street og London. Men det er ikke afgørende. Kina befinder sig i en bedre situation. Rusland befinder sig i en bedre situation end nogen anden del af Europa. Se, Rusland er i en vanskelig situation, og det forstår vi. Men Rusland er i en bedre *moralisk* forfatning, og også økonomisk, end Europa generelt, og helt bestemt end USA generelt.

USA har jo en masse magt, i betydningen atomvåbenmagt, men det

vil ikke gøre meget godt; at få atomvåbenmagt tvunget ned i halsen er ikke god medicin.

Det, vi derfor må gøre, er at lukke Wall Street ned – og jeg mener, *luk det ned!* Et medlidenhedsdrab, om man vil. Luk det ned. Dernæst må vi fortsætte med at gøre, som præsident Roosevelt måtte gøre. Vi må simpelthen arrangere produktiv beskæftigelse. Problemet er, at vi i USA har meget få mennesker, der er kvalificeret til *produktiv* beskæftigelse. Vi har en masse mennesker, der er halvt slave, halvt menneske; børn, der næsten ikke er menneskelige, under indflydelse af de nuværende betingelser. Disse ting må rettes.

Men det vigtigste, vi må gøre for USA i særdeleshed, er at genoprette det amerikanske folks selvtillid ved at give dem grund til at tro på, at de kan have selvtillid. Det betyder, at vi, i stor skala, må gøre det samme, som var Franklin Roosevelts plan på hans tid – men denne gang er det meget større, det er globalt.

Dette er faren for krig, atomkrig, der kommer fra Obama, f.eks. Obama har anbragt selve USA på randen af atomkrig, hvilket betyder, at de fleste mennesker i USA vil blive udslettet, brændt op, hurtigt, i en eneste eksplosion.

Det, vi derfor må gøre, er at reorganisere økonomien på baggrund af de principper, som vores store præsident fulgte. Det er vores chance. Uden dette er der ikke nogen virkelig løsning. Men det er umuligt at gå på kompromis. Det er umuligt ikke at afskrive disse aktiver, der nu er bankerotte aktiver; man må fjerne dem, annullere dem. Man må omgående handle for at lancere programmer, der vil erstatte den slags ting, erstatte dem med faktisk, produktiv udvikling. Det er muligt, og vi må gøre det.

Det er især nødvendigt i USA, i det transatlantiske samfund, især i den nordlige del af det transatlantiske samfund, og så fremdeles. Det betyder den største operation, menneskeheden

nogen sinde har påtaget sig; for vi må gå hurtigt frem. Især i det transatlantiske samfund må vi gå hurtigt frem for at forhindre en katastrofe.

Der står vi nu. Jeg har meget mere at sige om dette, men jeg tror, at det, jeg her har sagt, åbner for en diskussion om en bredere undersøgelse af, hvad der her står på spil.

Lyndon LaRouche: Wall Street er håbløst bankerot; genindfør omgående Glass- Steagall over hele verden!

26. august 2015 – I dag udstedte Lyndon LaRouche en hasteappel for den omgående genindførelse af den fulde Glass/Steagall-bankopdelingslov i hele verden – med begyndelse i USA.

»Fra og med i dag«, udtalte LaRouche, »vil Wall Street styrte ned i en generel sammenbrudskrise. Det er allerede i gang, og det kan ikke standses. Wall Street er håbløst bankerot. Vi må derfor mobilisere for at gå foran for at tvinge USA's regering til at standse denne finansielle nedsmeltning i at bringe realøkonomien, og med den nationen, til fald.«

LaRouche krævede: »Vi må som forebyggende tiltag lukke Wall Street ned og tvinge spørgsmålet tilbage til det præsidentielle system. Det vil sige, at Kongressen omgående må træde sammen og vedtage de lovforslag, der allerede er fremstillet i både Repræsentanternes Hus og Senatet, om

genindførelse af Franklin D. Roosevelts Glass/Steagall-bankopdeling, nøjagtig, som præsident Roosevelt gjorde det i 1933.

Vi har nået det punkt, hvor USA ikke længere kan overleve, hvis vi fortsat tolererer Wall Streets eksistens. Vi må gøre en ende på Wall Streets kontrol over den amerikanske økonomi.

Dette kræver en mobilisering, som den blev gennemført af FDR, for at forsvare den amerikanske økonomi ved at gøre en ende på Wall Streets tyranni, fortsatte LaRouche.

Desuden er dette en global krise, og Glass/Steagall-løsningen må vedtages internationalt. Dette betyder konkursbehandling på globalt plan og etableringen af et kreditsystem til genoplivelse af kapitalintensiv, realøkonomisk produktion.«

LaRouche konkluderede: »Jeg bruger denne anledning til at slå alarm og til at opfordre alle til at slutte sig til mig for at gennemtvinge den eneste, levedygtige handling, der står til rådighed for det amerikanske folk og for folk i hele verden: Luk Wall Street ned og genindfør Glass-Steagall. Vi kan opretholde den amerikanske økonomi, mens Wall Street sættes under omgående, lovmæssig konkursbehandling. Vi kan lancere en global, økonomisk genrejsning, men kun under betingelse af, at Wall Street og de andre bankerotte centrer for finansspekulation lukkes ned, én gang for alle.«

**Har du talt med dit byrådsmedlem og
folketingsmedlem
om omgående at vedtage Glass-**

Steagall i Danmark?

**Kontakt os! Se, hvad du kan
gøre! 35 43 00 33**

Lyndon LaRouche: Det transatlantiske system er færdigt: Erstat det nu!

26. august 2015 – Fra mandag, den 24. august at regne, er hele det transatlantiske system færdigt, udtalte Lyndon LaRouche i går. Vi står nu over for en global, systemisk nedsmeltning af systemet, som vil frembringe vilde, uforudsigelige følgevirkninger over hele planeten i de kommende dage og uger. Mod udgangen af denne uge vil vi se et nyt mønster komme frem, og bortset fra LaRouche og hans medarbejdere er der ingen, der kan håndtere det, der vil komme.

Der er ingen, der på nuværende tidspunkt kender krisens intensitet, sagde LaRouche, men det, der står klart, er, at vi står over for et generelt kollaps, der ikke kan standses, af det globale system. Det betyder, at vi må erklære *alle* Wall

Streets fidusaktiver konkurs, sætte dem totalt ud af spil, og hurtigt fortsætte med at opbygge den fysiske økonomi i USA og internationalt.

LaRouche gjorde nar af den idé, at den såkaldte »Sort Mandag«-nedsmeltning af aktiemarkedene den 24. august skulle være krisens årsag; krakket var blot en demonstration af den kendsgerning, at markederne er begyndt at indhente virkelighedens totalt bankerotte system. Det er også forkert at give Kina skylden for krisen. De har været igennem vridemaskinen pga. kollapset i den globale handel, som i betydelig grad har indvirkning på deres økonomi, men de er *ikke* årsagen, understregede LaRouche.

Epicenteret er det transatlantiske finanssystem: det er dér, det virkelige krak foregår. Lande som Kina, Indien og andre BRIKS-nationer, og de nationer, der er associeret med dem, har en bedre chance for at overleve malstrømmen. USA har *ikke* en chance for at overleve, sagde LaRouche, med mindre vi hurtigt gennemfører den politik, som jeg har understreget: en omgående tilbagevenden til Franklin Roosevelts reorganisering af finanssystemet gennem Glass-Steagall og en erstatning af finanssystemet med et kreditsystem i Hamiltons tradition, som vil udstede kredit til projekter, der giver vores befolkning produktiv beskæftigelse og forstærker dens videnskabelige og kulturelle evner. Den fysiske økonomi kan komme sig med dette skift i politik.

For at lancere dette må vi omgående erstatte Obama-præsidentskabet med ét, der er i stand til at håndtere krisen. Obama er stadig ude på at lancere atomkrig, drevet frem af finanskrisen, mod Rusland og Kina, og hans fjernelse fra embedet haster derfor dobbelt så meget. Det er af afgørende betydning, at han erstattes af et præsidentielt *team*, ikke et enkeltindivid, understregede LaRouche. Fra og med denne uge er det håbløst at overveje Hillary Clinton, fordi hun totalt har lagt sig på linje med Wall Street gennem sin pagt med Obama. Det samme rod finder vi på Republikanernes side; »og vær ikke

en trumf ('Trump') for Wall Street«, tilføjede LaRouche.

Det er denne realitet, der er motoren bag alting. Det eneste, der ligger fast, er, at vi er gået ind i en periode med permanent krise.

Vores job omfatter at uddanne folk, som vi gør i LaRouches Manhattan-projekt, for at udvikle i dem de evner, som den nye økonomi vil kræve af menneskeheden. Vores trædesten udgøres af en uddannelse i klassisk musik og Kinas videnskabsprogram centreret omkring deres måneprogram for udvinding af helium-3 til udvikling af fusionskraft. Dette er den form for nye evner, som menneskeheden nu kræver.

**Skriv under på vores internationale
appel**

**for at stoppe den akutte fare for
3. Verdenskrig!**

**Helga Zepp-LaRouche
på Silkevejskonference i
Sydkorea:**

“En nye æra for menneskeheden, i hvilken vi bliver virkeligt menneskelige”

Når vi taler om Den nye Silkevej som en vision for fremtiden, bør det ses, ikke alene som et synonym for en ny, retfærdig, økonomisk verdensorden, og mest udtrykkeligt som grundlaget for en fredsorden for det 21. århundrede, baseret på fuldstændigt andre, økonomiske og videnskabelige principper end det foregående globaliseringssystem, men også som et paradigme, der vedrører den menneskelige arts identitet som den hidtil eneste, kendte, kreative art i universet.

Download (PDF, Unknown)

En sammenbrudskrise ud over, hvad Franklin Roosevelt stod overfor i 1933: Tag de rette skridt, og tag dem NU!

25. august 2015 – Stiftende redaktør af *EIR*, Lyndon LaRouche, havde forudsagt det, der nu er i færd med at ske, »den største finanskriser i moderne historie«. Han har i offentlige

diskussioner i sidste weekend udtalt, hvad der i fredags blev åbenlyst for ham: At det transatlantiske finanssamfunds største krak i moderne tid havde fundet sted, og hurtigt ville blive manifest.

Dette blev erklæret i LaRouchePAC-rapporten: »Har du mod til at se sandheden i øjnene – og handle i tide?«, og i mandags blev LaRouches forudsigelse bekræftet, og vil fortsat blive bekræftet i de kommende dage.

Institutionerne på Wall Street er i færd med at nedsmelte totalt. Dette er et totalt kollaps af finanssystemet, fra hvilket ingen *normal* genrejsning er muligt, kun ekstraordinære forholdsregler, som LaRouche har defineret dem. Graden af ødelæggelse af det amerikanske folks, og de europæiske folks, liv, og af deres børns fremtid, er langt værre end noget, der tidligere er sket, selv i foregangstilfældet med Den store Depression.

Sammenbruddet kan ikke heles ved nogen som helst midler i retning af bailout eller lignede numre. Wall Street må nedlukkes, nu.

Krisen kan få et optimistisk udfald, hvis det amerikanske folk organiseres til at støtte handling nu, og der finder et internationalt samarbejde sted.

En udrensning i FDR-stil af disse aktiver, og en nedlukning af disse Wall Street-/London-banker, er nødvendig – som under de første handlinger, præsident Franklin Roosevelt tog skridt til efter sin indsættelse i 1933. Glass/Steagall-princippet er det princip, ud fra hvilket denne handling skal lanceres, for at undgå panik og kaos.

Denne krise er langt større end det, FDR stod overfor. Som LaRouche udtalte mandag morgen, mens markederne styrteddykkede,[1] som han sagde, de ville:

»Vi må annullere alle gældsforpligtelser i den kategori, der

nu krakker. Luk Wall Street ned! Vi må nu gå tilbage til FDR's politik for at håndtere vor tids Wall Street-krise. Men denne Wall Street-krise går langt ud over, hvad han stod overfor. Den er global, og udgår fra sammenbruddets transatlantiske centrum. Der er endnu langt mere værdiløs gæld. Vi må tage de rette skridt, og tage dem nu.»

Det, der kræves, er den omgående skabelse af et nyt kreditsystem – igen ligesom FDR gjorde det – for at genrejse produktivitet og produktivt arbejde, angribe de store behov inden for moderne infrastruktur og håndtere manglen på produktive færdigheder, især blandt yngre mennesker. Vi må genoprette det amerikanske folks tillid, der er blevet ruineret med ødelæggelsen af deres beskæftigelser og deres kvalifikationer.

Dette er det værste finanssammenbrud i vores historie. Faktisk må et nyt præsidentskabs »100 dage«^[2] begynde nu; disse initiativer til handling kan ikke tages med Wall Streets Barack Obama i embedet.

LaRouche sagde:

Vi befinder os på randen af en atomar Tredje Verdenskrig, med mindre vi kan standse Obama ... Og nøglen til svaret ligger i den finansielle sammenbrudskrise. Genopbyg det amerikanske folks tillid ved at få Obama smidt ud.»

Støt os, så vi kan fortsætte kampen! Send os dit bidrag.

Kontakt os, og se, hvad du

kan hjælpe med

[1] Hør Radio Schiller mandag, den 24. august: »Sort mandag på børserne«

[2] Se EIR-artiklen: »Franklin Roosevelts 100-dages program« (dansk)

Har du mod til at se sandheden i øjnene – og handle i tide?

23. august 2015 – Hele den globale, strategiske situation kan opsummeres i to, væsentlige kendsgerninger. For det første, så er Wall Street ved at disintegrere, og hele den amerikanske økonomi står for at forsvinde, med mindre der træffes omgående forholdsregler. For det andet, så går præsident Barack Obama frem i retning af at lancere en atomkrig mod Rusland. Han søger et overraskelsesmoment i forsøg på at overløste russerne.

Wall Streets disintegration, der allerede er i gang, er det, der er drivkraften bag Obamas vanvittige, planlagte provokationer mod Rusland. Bogstavelig talt alt, der præsenteres som "nyheder", er en afledning, der tilsigter at gøre det amerikanske folk og verdensledere blinde for den simple kendsgerning, at vi allerede befinder os i en

umiddelbar bane hen imod finansiel og økonomisk disintegration og global udslettelseskrig.

Lyndon LaRouche forklarede i weekenden, i dialog med en tilhørerskare på Manhattan og nære kolleger, den klare løsning på denne krise.

For det første, så må præsident Obama fjernes fra embedet, omgående, ved brug af bestemmelserne i USA's 25. Forfatningstillæg, der fastlægger bestemmelser for fjernelse af en præsident, der mentalt eller fysisk er ude af stand til fortsat at bestride embedet. Gennem sit engagement for at fremprovokere atomkrig med Rusland har Obama bevist, at han er sindssyg og uskikket til at fortsætte.

Den tidligere udenrigsminister Hillary Clinton kan gøre denne proces lettere ved offentligt at fremlægge, hvad hun ved om præsident Obamas overlagte og løgnagtige tilsløring af mordene på ambassadør Christoffer Stevens og tre andre amerikanske embedsmænd i Benghazi, Libyen, den 11. sept. 2012. Hidtil er Clinton blevet skræmt til tavshed, ligesom hun oprindeligt blev skræmt til at gå med på Obamas løgne den nat, hvor angrebet i Benghazi fandt sted, den 11. september. Nu må hun fortælle det amerikanske folk sandheden.

Der er ingen chance for, at Wall Street kan overleve. Det er allerede dødt. Der er imidlertid en løsning. Luk Wall Street ned, afskær strømmen af al yderligere bailout til Wall Street. Sæt det nuværende system under konkursbehandling under et genindført Glass/Steagall-system. Gå dernæst i gang med omgående at udstede statskredit til at skabe jobs under et økonomisk genopbygningsprogram med de præcis samme forholdsregler, som præsident Franklin D. Roosevelt vedtog i samme øjeblik, han blev taget i ed som præsident i marts 1933, som model.

Tag Wall Street-skyskraberne og konverter dem til instrumenter for fremskridt, FDR-stil.

Som LaRouche erklærede:

"Annuller Wall Street. Sæt folk i arbejde, som FDR gjorde. Vi kan komme ud af denne krise – ikke uden smerter, men vi kan overleve og få fremgang. Lyt til FDR's stemme i det fjerne. Vi

må få det amerikanske folk til at holde op med at være dumme og acceptere det eksisterende system, som om der ikke fandtes noget levedygtigt alternativ. Der er et levedygtigt alternativ, og det begynder med totalt at annullere Wall Street.”

Annuller Obamas præsidentskab og annuller Wall Street, og alle de presserende problemer, der udelukkende er centreret omkring det transatlantiske område, kan løses.

RADIO SCHILLER: Sort mandag på børserne, den 24. august 2015

Med formand Tom Gillesberg

Lyndon Larouche: Krig mod atomkrig! Nye mål på global skala

Tiden er således inde til to ting: For det første, at forhindre denne krig, som Obama forsøger at udløse, og at gøre det snart. For det andet må vi, i stedet for at få en atomkrig, begynde at organisere de store og andre nationer på planeten som helhed. Vi må gå fremad, og forstå, hvad

menneskeheden er. Den menneskelige art er ikke et dyr. Intet dyr kan opfinde fremtiden. Udelukkende kun den menneskelige art kan, i form af videnskab, f.eks., skabe fremtiden. Menneskeheden er en skabning, der lever på skabelsen af menneskehedens fremtid. Og det er, hvad vi må opnå at præstere.

GDE Error: Requested URL is invalid

POLITISK ORIENTERING den 20. august 2015: Et minut til midnat angående kollaps og krig Se 2. del her.

Med formand Tom Gillesberg

Video:
2. del

Lydfil:

Et minut i finanskrak; Et

minut i krig

19. august 2015 – "Dommedagsuret for et globalt krak slår et minut i midnat", var overskriften på den finansielle advarsel i tirsdagens Londonavis Telegraph; mens en russisk presseinterviewer spurgte en leder af Tysklands LaRouche-bevægelse, "hvor mange minutter viser uret til en amerikansk-russisk varm (atomar) krig?"

Det finansielle krak er faktisk lige over Wall Street og City of London; det skaber deres "kløe" for sågar en global krig, der pudser marionetten Obama op mod Rusland og Kina. Obamas præsidentskab har været gift for de transatlantiske økonomier siden krakket i 2008, og han har gennemtvunget den ene krig efter den anden, der opbyggede en atomar konfrontation med Rusland og Kina. Hans fjernelse fra embedet er det eneste, der fjerner denne trussel.

Den centrale chance, som USA og Europa har for at overleve både Obama og Wall Street-krakket, er LaRouches og EIR's styrkers mobilisering omkring erklæringer, der kræver, at Obama omgående fjernes fra embedet, og at dialog og økonomisk samarbejde genoprettes med BRIKS-nationerne. Det betydningsfulde interview om at stoppe krigstruslen med en LaRouche-BüSo partileder i Tyskland var et vigtigt skridt.

Denne mobilisering er centreret i New York City, i Manhattan, med det, som vi gør der, som vejleder og inspirator for resten af nationen. Den række begivenheder dér den 16. august, med mødet med stiftende redaktør af EIR Lyndon LaRouche og en klassisk koncert lørdag aften, udgjorde en betydningsfuld udvikling ved at rekruttere de aktivister, der er kulturelt optimistiske, og som vil gøre dette muligt og stoppe atomkrigen på stregen.

Som LaRouche kommenterede ved disse begivenheder, så er Wall Street død. På trods af dets dødsgræb om Obama og nogle Republikanske ledere, er det dødt og færdigt. Alexander Hamiltons ægte Manhattan er ved at komme til live. Mobiliseringen involverer også Glass/Steagall-princippet.

"Alle ved, at denne nation er ved at dø under Obama", sagde han. "Landets fremtid under den aktuelle regering er håbløs." Vi må smide ham ud for at redde det. Nationens fremtid afhænger af koncentrationen af intellektuelle kræfter og kulturel entusiasme i Manhattan, for at lede mobiliseringen for at forme et nyt præsidentskab. "Den form for ånd, jeg ikke har set i årevis", sagde LaRouche.

USA: General Flynn: Strategisk vision og kernekraft nødvendig for at stoppe krig

11. august 2015 – Tidligere chef for Defense Intelligence Agency, DIA, pensionerede general Michael Flynn's »Head to Head«-interview den 4. august med Al Jazerras Medhi Hasan, er ikke blot eksplosivt stof pga. hans påstand om, at Obamaregeringen traf en »bevidst beslutning« om at støtte jihadistgrupper, der ville skabe et Islamisk Kalifat.

I interviewet, der er tilgængeligt på YouTube, og som nu udsendes over flere andre medier, inkl. RT, udtalte den åbenhjertige general sin støtte til kravet fra en bredere gruppering af eftertænkssomme, amerikanske militære ledere om, at USA bør afslutte sin politik med krig og mere krig og indgå en aftale med nationerne i Mellemøsten, som en region, om en strategi for økonomisk udvikling, der alene kan understøtte en fred.

General Flynn talte med størst lidenskab i det undertiden stridbare interview, da han insisterede på, at fred i

Mellemøsten »kan lade sig gøre«, men det kræver vision, strategi og forestillingsevne!

Historien vil ikke se med milde øjne på USA's beslutning om at gå ind i Irak i 2003, sagde han; hvis vi ser tilbage på de seneste 50, 60, 70 år, så har vi begået en række strategiske fejltagelser, der føjede mere ild til allerede brændende gløder. Der er noget galt med vores politik og vores strategi, når antallet af terroristgrupper, der er registreret på Udenrigsministeriets specifikke terrorliste, er *fordoblet* mellem 2004 og 2014.

Vi har investeret i mere konflikt i stedet for i løsninger. Vi sender flere droner ind, flere bomber og flere mænd ud for at dræbe flere mænd. At smide droner og »uddanne 60 mænd« er *taktiske* tiltag, snævre ting, der blot fører til større konflikt, når der for denne region findes *strategiske løsninger*, der er centreret omkring et skift i det økonomiske system i hele Mellemøsten.

Det, som general Flynn lagde frem på bordet som afgørende for dette skift, er en regional ramme for udvikling af kernekraft, især for at muliggøre afsaltning af havvand ved hjælp af kernekraft. Saudierne, Jordan, Egypten og nu Tunesien er i færd med at underskrive aftaler om kernekraft med Rusland, som er et land, der udvikler kernekraft, påpegede han. Kernekraft er den billigste form for afsaltning af havvand, som er afgørende for at skabe det ferskvand, som området behøver, specificerede han. Og alt imens han fortsat er modstander af den aktuelle P5+1-aftale med Iran og har mistillid til det iranske lederskab, så argumenterer han for, at Iran bør deltage i udviklingen af kernekraft, som P5+1 bør være involveret i at skabe.

General Flynn ønsker, at vi skal tænke over den fremtid, som vi forsøger at opnå for de næste 10 år, 50 år; det næste århundrede. Det er strategi. For at ISIL og jihadisterne skal blive besejret, må nationer give deres ungdom, især unge mænd

mellem 15 og 25 år, noget at foretage sig, insisterer han.

Interviewet sluttede med spørgsmålet: Har generalen planer om at stille op som præsident?

Rusland udfordrer Obama for dennes fremstød for dræberkrig, militært og økonomisk

11. aug. 2015 – Der er en voksende erkendelse i visse internationale, politiske beslutningstagerkredse af en strategisk pointe, som Lyndon LaRouche længe har understreget: At økonomiske kriser er drivkraften bag krig – inklusive den aktuelle opløsning af det transatlantiske finanssystem og den umiddelbart overhængende fare for en termonuklear krig – og pointens modsætning, nemlig, at sand videnskabsdrevet, økonomisk udvikling er at ramme en pæl i hjertet af Det britiske Imperium. Forhenværende DIA-chef, gen. Michael Flynn, f.eks., understregede i sit interview den 4. aug. til Al Jazeera-Tv, at kernekraftbaseret, økonomisk udvikling i områder såsom Mellempøsten er nøglen til at stoppe krig. »Taktiske manøvrer«, sagde han, vil ikke få jobbet gjort.

I går udgav formanden for den russiske Duma, Sergei Naryshkin, der er kendt for at stå præsident Vladimir Putin nær, en artikel i *Rossiiskaya Gazeta* med titlen, »Provokationer i

August«, i hvilken han advarede om sandsynligheden for dødbringende provokationer mod Rusland fra Obamas USA i de kommende uger og understregede, at det, der stod bag fremstødet for krig, var udplyndring af nationer med det formål at afstive en gigantisk gældsboble. Naryshkin bemærkede, at

»August er først lige begyndt. Men månedens indledende begivenheder giver på en sigende måde en fornemmelse af et dybt politisk efterår. Efter alt at dømme er en eller anden forværende handling under forberedelse ... Jeg er sikker på, at vi ikke vil bøje os for sådanne provokationer.«

I dag understregede Lyndon LaRouche, at den økonomiske og militære krigsførelse, som præsident Obama fører på vegne af Det britiske Imperium, er en og samme ting.

»Obama gør fremstød for krig. Det gør han efter ordre fra Det britiske Imperium. Dettets politik er en drastisk befolkningsreduktion, det størst tænkelige folkemord, og det er Obamas mission.«

Den britiske kongefamilie har også fået **Paven til at alliere sig med deres politik for »grøn« affolkning.**[1]

LaRouche påpegede den såkaldte ferskvandskrise i Californien som en del af den samme, overlagte politik: at fratage det meste af planeten den teknologi og de ressourcer, der kræves for at overleve.[2] Dette ser vi nu også spredes i hele Mellemamerika og Caribien. »Folkemordet er i færd med at ramme Sydamerika«, erklærede LaRouche, med den hensigt at reducere befolkningen. »Det her er blodigt; det er væmmeligt.«

Idet han kom tilbage til Rusland understregede LaRouche, at grunden til, at dette land er ved at få problemer med sin civile økonomi ikke skyldes Obamas sanktioner, men at de er blevet tvunget til at indlede en massiv forøgelse af militæruddgifterne. »Der er intet, der har større prioritet over for en overhængende krig« for den russiske regering,

sagde LaRouche, og derfor lider de under et enormt pres på deres civile økonomi.

»Vi står over for en fjende, der har forpligtet sig til folkemord på en massiv skala, en fjende, hvis hensigt er den brutale reduktion af den menneskelige befolkning«,

Konkluderede LaRouche. Vores politiske kampagne for at stoppe denne fjende, inklusive deres instrument, der aktuelt befinder sig i Det Hvide Hus, kræver etableringen af en ny form for regering i USA – ikke så meget en individuel kandidat eller en præsident, men snarere en præsidentiel institution, der er vendt tilbage til sit oprindelige forfatningsmæssige formål med økonomisk udvikling.[3]

Og det gør en udskiftning af sengetøjet i Det Hvide Hus til den første handling, der skal udføres.

[1] Se også: [»Slutspillet mod det britiske monarki«](#), samt

TEMA: [BEFOLKNINGSREDUKTION: »Den britiske kongefamilies plan om at skrue verden tilbage til stenalderen«](#), m.fl.

[2] Se: [»Memo til den næste præsident: Et nyt perspektiv for ferskvandskrisen i USA's vestlige stater«](#)

[3] Se: [»Det kommende overgangspræsidentskab under Glass-Steagall: Fremtiden hedder Alexander Hamilton«](#)

og [»Glass-Steagall 1933: Franklin D. Roosevelts 100-dages program: Forfatningen i funktion«](#)

NYHEDSORIENTERING AUGUST: Atomkrig eller store projekter?

Download (PDF, Unknown)

Den 6. august, på 70-årsdagen for atombomningen af Hiroshima, udsendte Schiller Instituttet en international appel om at stoppe den akutte fare for 3. Verdenskrig, efter at Lyndon LaRouche havde advaret om, at man kunne forvente, at præsident Obama, mens Den amerikanske Kongres var på sommerferie, ville søge øget konfrontation med Rusland, der ultimativt kunne ende med atomkrig. Som en glædelig kontrast holdt Egypten, der er tæt allieret med BRIKS-landene, samme dag en storslået åbningsfest for den nye, udvidede Suezkanal, der både har stor betydning for verdensøkonomien og samtidigt indleder en ny æra for landet.